

ŞEİRLƏRİ

AZƏRBAYCAN

Azərbaycan-
Qayalarından uca,
Yaşımdan da cavan,
Dünyadan qoca.

Azərbaycan-
Nəsil-nəsil doğuluşum.
Külündən yaranan,
Mənim səməndər quşum.

Azərbaycan-
Xəzərin uca dalğası.
Min illərdir xalqımın
Yaşamaq qovğası.

Azərbaycan-
Baş əydiyim Tanrı.
Sənə kömək olsun,
Anamın duaları.

Azərbaycan-
Kürüm qədər lal,dəli.
Ahıllar qədər susqun,
Cahıllar qədər hikkəli.

Azərbaycan-
Göyərən ümidlərim.
Dərmanı,davasısan,
Min illik dərdlərimin.

Azərbaycan-
Ünvanı- növrağımın.
Əyilməyən dirəyisən,
Üçrəngli bayrağımın.

GƏLİBDİR

Gözün aydın, qəddi uca millətim,
Böyük oğlun əl sıxmağa gəlibdir.
Yuxu oldu zülümlərin, illətin,
Toy-düyündür, el baxmağa gəlibdir.

Ağdam yolu tikan idi, kol idi,
Xalqımızın ümidləri bol idi.
Heydər baba, sən saldığın yol idi,
Yadigarın dağ çıxmağa gəlibdir.

Quruyacaq axan qanın, şəhidim,
Sənə qurban olsun canım, şəhidim!
Yaşayacaq adın-sanın, şəhidim,
Komandanın daş qoymağa gəlibdir.

Yüz-yüz ildir hanı sənin itənin,
Kədər olub, qəm olubdur bitənin.
Millət, özü gəldi həya yetənin,
Yazdığına qol qoymağa gəlibdir.

Əsrlərdir bura ərlər yaylağı,
Olacaqdır ləvin-ləvin növrağı.
Baş Komandan o bəxtəvər bayrağı,
Xankəndində ucaltmağa gəlibdir.

15.10.2023.

VƏTƏN

Bitər sərhədlərin bu yer üzündə,
Qəlbimdə sərhəddin nədən bitmədi?
Gəmisən, üzürsən eşq dənizimdə,
Sənə məhəbbətim, Vətən, bitmədi.

Əlimin qabarı, alnımın təri,
Köksünə atdığım bircə dən olsun.
Canımı verərəm səndən ötəri,
Ruhum sağlılığınan xətirçəm olsun!

Qan axan yarana gözümlə yaşını
Dərman əvəziydi, səpələdim mən.
Bu da bir sınaqdı, əymə başını,
Sınıq əhvalına dözə bilmərəm.

Ana harayımı eşidir hamı,
Qadınlar, qızlar da bir ərə dönər.
Oğullar seçəcək dost-düşmanını,
Hər biri uğrunda səngərə dönər.

Düşman tapdağında qalmaz bir qarış,
Onlarsız yaşamaq olar dan bizə.
Danış olanlardan, bizə sən danış,
Əmrini verəcək Komandan bizə.

05.06.2018.

AL BAYRAĞIM

Xalqımızın gəldiyi yolun sinə dəftərin,
Göyərən arzuları, al bayrağım, dalğalan!
Yüksəlişin-ələci sağalmamış dərdlərin,
O dərdləri yadına sal, bayrağım, dalğalan!

Min illərdir içimiz rənglərini göyərdir,
Yaşamaq haqqımızın əbədi rəmzisən bir.
Ruhumuz-qəlbimizdə asılan dirəyindir,
O dirəkdə uca dur, qal, bayrağım, dalğalan!

Qəlbimizdə oxunan türkülərlə yarandın,
Altaylardan salınan körpülərlə yarandın.
Səbahlara apan ümidlərlə yarandın,
Al bizləri qoynuna, al, bayrağım, dalğalan!

Qılıncında Babəkin, Nizaminin şeirində,
Yaşadın susmayacaq vətən nəğmələrində.
Qarşında baş əyən var dünyanın hər yerində,
Oğulun var, qızın var-var, bayrağım, dalğalan!

Hopub, bağrına hopub, hopub şəhid qanları,
Sənə bürünüb gəlib min-min yurd qurbanları.
Dədə əmanətisən-qızları, oğlanları
Bu vətənin səninçün yar-bayrağım, dalğalan!

Azərbaycan əsgəri qanım halaldır-dedi.
Ucada dayanmağın bir cəh-cəlalıdır-dedi.
Gücünün qarşında düşmən olan əyildi,
O bilir ki, olacaq xar, bayrağım, dalğalan!

ONUN DAŞ NAĞILI

Atamnan yanaşı daş qaldırırdı,
Deyərdi bu daşlar ocaq daşdı.
Bezmədi, qəlbində nə gücü vardı,
Anam sinəsində ocaq daşdı.

Bir dəfə taledən gileylənmədi,
Tapdı ocağında, bizdə varlığı.
Yoxluğa sınımadı, yoxa enmədi,
Onu qorxutmadı daş ağırlığı.

Xəbərim olmayıb süd əmməyimdən,
Bəlkə döşləri də daşıymış onun.
Əlini başıma çəkdiyi gündən,
Duydum əllərinin daş olduğunu.

O, daş əllərinə durub o başdan,
Çöllərdə yavanlıq nə tapsa dərdi.

Bəlkə əllərinin daş olmağından
Utandı, özünə sığal vermədi.

Çörək bişirərdi, paltar yuyardı,
Corab toxuyardı o daş əlinə.
Elə bil nə yatar, nə uyuyardı,
Beləcə yol gəldi gəlirniyənin.

Qonşu qonşusunun varına deyil,
Halal peşəsinə küsənər- dedi.
Yalandı, haramdı düşmən, onu bil,
Yalana, harama uymaz ər- dedi.

Dərdini deyəndə qımqımasıyan,
Gözündən bir dəfə yaş asılmadı.
Daşdı daşları ağırlığıyan,
Amma ürəyindən daş asılmadı.

Atamnan yanaşı daş qaldırırdı,
Bilirdi o daşlar ocaq daşdı.
Bir dəfə yoruldum, bezdim- demədi,
Anam sinəsində ocaq daşdı.

22.10.17. İlisu

QURBANIN OLUM

Kimdi görən bu dünyanın
Sonunu, qurbanın olum.
Tanrı qisməttək geydirər
Donunu, qurbanın olum.

Yağışı yerdən doymadı,
Səhrası damla ummadı.

O kimdi, vurdu, tutmadı
Qulunu, qurbanın olum.

Xeyirənən şər qoşa gələr,
Dilək varsa, başa glər.
Qırma, gələn haşa gələr,
Könlünü, qurbanın olum.

Müxjnntjn ocaq çatma,
Beinsafa əl uzatma.
Aparar mənzilə, atma
Yolunu, qurbanın olum.

Mahirənin tək pənahı,
Səni sevməkdir günahı.
Çəkmə, bülənd olar ahı,
Qolunu, qurbanın olum.

UFACIQ-UFACIQ

Xəyalımla ömrü verdim
Yelə, ufacıq-ufacıq.
Sinəm torpaq, qəlbim kərdim,
Ələ ufacıq-ufacıq.

Güman yüzdü, yol birdimi,
Umud gedəsi yerdimi?
Balan kimi al dərdimi,
Bələ ufacıq-ufacıq.

Atımdan endirdin məni,
Nə dinib-dindirdin məni.
Od olub döndərdin məni
Külə ufacıq-ufacıq.

Adına saldım mehrimi,
Həsretin yardı zəhrimi.
Bir deyirdim, yar qəhrimi
Bələ ufacıq-ufacıq.

Vüsal gülün bitirmədin,
Dərib mənə gətirmədin.
Yandım, adım gətirmədin
Dilə ufacıq-ufacıq.

Daha dönmə becə yerə,
Nə səpəsən, nə göyərə...
Qəsdin budurmu, Mahirə
Ölə ufacıq-ufacıq?..

BİRDİ

O da dağ, bu da dağ, ayrı-ayrıldı,
Çayını aparən dərəsi birdi.
Yalında gözləyə, yan-yörəsində
Yüz ovçu dayana, bərəsi birdi.

Kimdi ox olanı, kimdi yay çəkir,
Kimdi qazan asan, kimdi pay çəkir?
Neçə min ildir ki, ərlər hay çəkir,
Dərdləri cürbəcür, nərəsi birdi.

Nədi istədiyin, gəzdiyin nədi,
Əlin uzatdığın, üzdüyn nədi?
Dərman axtarmaqdan bezdiyin nədi,
Yüz dərdin dərmanı, çərəsi birdi.

Müxənnət olanın bəhanəsi çox,
Mərdin haqdan savay istədiyi yox.
Hal əhli olanın gözü-könlü tox,
Yolunun hər yanı, yörəsi birdi.

Kimdi baş açanı qoca dünyanın,
Sirri özündən də uca dünyanın.
Mahirə, bu fani, becə dünyanın
O üz, bu üz - hərəsi birdi.

ŞƏHİD NƏĞMƏSİ

Burda yavaş gedin, astadan keçin,
Qəbirlər titrəyər, daş dinə bilər.
Bir güllə gücünə sakit olanlar,
Bir addım səsinə diksinə bilər.

Boy vermiş məzarın qəbir daşları,
Bir ömrün daşlaşan arzu-kamıdır.
Onların sağlığı döyüşən əsgər,
Məzarı – Vətənin istehkamıdır.

Hər biri məşəldi qaranlıqlara,
Hər biri vətənin, elin gərəyi.
Bayraq götürmədi hamısı,amma,
Qaldırdı qəlblərdə bayraq dirəyi.

Yenə qan tökdülər, ruh göyərtildilər,
Tarixi yazdılar Vətən daşında.
Minillik xalqlara dərs öyrətdilər,
Bu ərən oğullar cavan yaşında.

Bir ana bətnindən düşüb, böyüyüb,
Min-min analara oğul oldular.
Hərəsi bir ocaq adından gedib,
Vətən ocağını qaladı onlar.

Şəhidlər, Şəhidlər! Öz canımızla,
Bizə yol açdınız, dövrən verdiniz.
Millətə diz çöküb baş əymək üçün,
Şərəfli, müqəddəs ünvan verdiniz.

DAĞLARIN

Duman, oralara apar,
Qardı çarası dağların.
Bir qar dənəsində tapar
Məlhəm, yarası dağların.

Məntək qüssədən əzilib,
Yaşı gözündən süzülüb,
Qar xiffətindən üzülüb,
Qalıb harası dağların...

Duman örpəyin açmadı,
Yar deyib üstə qaçmadı.
Möhnətdən, dərdədən uçmadı,
Çıxdı qorası dağların.

Dərd qarsıdib, rəngi solub,
Himə bənddi, gözü dolub.
Hamımıza umud olub
Səfi, sırası dağların.

Yaz gələr, yenə dillənər,
Coşar, fərəhnən sellənər
Binələriynən şenlənər
Yanı-yörəsi dağların.

Xəbəri yox, könül verdim,
Ayağına xalı sərdim,
Mahirə, kim çəkər dərdin
Səndən sorası dağların?

QAYADA BİTƏN ÇİÇƏK

Ah, zərif çiçəyi dağ qayasının,
Necə düşdün ora torpaqdan qıraq...
Əsən dağ yelləri insafını bilir,
Əhdini kəsəcək, min iraq-iraq...

Ləçəyin incədir qəlbindən sənin,
Nə kök atıbsan ki səni saxlaya?
Uzaqda dayanıb səni sevənin,
Gücü yox oxşaya, ya qucaqlaya.

Çəkdiyən nisgili qaya nə bilsin,
Köksündə yer verib arından- arın.
Görməz ki, gözlərin intizardadır,
Necə qaysaqalanıb bal dodaqların.

Göydən od tökülmür, hələ ki indi
Şeh ilə yuyursan ləçəklərini.
Bircə mən bilirəm nələr çəkəsən,
Görəndə həyatın gerçəklərini...

Hüsnünə uzaqdan baxdılar sənin,
Bəxtəvər- dedilər, gör harda bitib...
Daha bilmədilər qaya deyil ki,
Səni bircə çimdik torpaq bitirib.

Yağış döyəcəyə, günəş yandırar,
Nicatın- əlində bir dağ yelinin.
Köksündə bitdiyən qaya nə bilsin,
Əsiri olasan çay sellərinin.

Ah, zərif çiçəyi dağ qayasının,
Necə düşdün ora torpaqdan qıraq...
Əsən dağ yelləri insafını bilir,
Əhdini kəsəcək, min iraq-iraq...

İyun-2017- Xınalıq

QOCALMAZ

Deyirsən ki, sevgin ilə qocaldım,
Bilmirsənmi sevən insan qocalmaz!
Mən nə sevdim, nə sevəndən öc aldım.
Onu bildim hər pasiban qocalmaz.

Kim nə deyər, elə budu bu dünya,
Yarı oddu, yarı sudu bu dünya,
O dünyanın qorxusudu bu dünya,
Verər səni, məni qurban, qocalmaz.

Naşı ovçu soraqlayar ov hanı?
Soraq ilə başa vurur dövrənə.
Dəvəçiylə dost olanın karvanı
Səhra aşar, dostu sarban qocalmaz.

Sevgi yoldu, mənzil harda bilinməz,
Gedər, qalar yarı yolda bilinməz,
Kimdi ovçu, kimdi torda bilinməz,
Aşiq olan olar heyran, qocalmaz.

Eşq yolunda ay boylanar bədri,
Yazı yazan hamımızdan səbrli.
Arif olan xatırlayar o sirri:
İlahidən eşqi olan qocalmaz.

Bu dünyanın çölü, düzü qocalar,
Min illərin fikri, sözü qocalar,
Nə zamansa dünya özü qocalar,

Eşqi bilən ruha dərman qocalmaz.

Mahirədən, Tanrı, zülmü əsirgə,
Sevdiyindən ucuz ölümü əsirgə,
Nə yurdunu, nə elini əsirgə,
Kim ki sürsə belə dövrən qocalmaz.